

Lineaarne kujutus

Kujutus, kujutis ja originaal

Olgu V ja W vektorruumid mõõtmetega n ja m .

Definitsioon

Kujutuseks ehk *operaatoriks* f ruumist V ruumi W nimetatakse reeglit, mis vektorruumi V igale elemendile seab vastavusse vektorruumi W mingi elemendi.

Kujutust tähistatakse:

$$f: V \longrightarrow W \quad \text{või} \quad V \xrightarrow{f} W$$

Elementi $y \in W$, mille kujutus f seab vastavusse elemendile $x \in V$, nimetatakse elemendi x *kujutiseks*; elementi x nimetatakse sealjuures elemendi y *originaaliks*.

Kujutise tähised:

$$y = f(x) \quad \text{või} \quad y = f x$$

Lineaarse kujutuse definitsioon

Definitsioon

Kujutust $L : V \longrightarrow W$ nimetatakse *lineaarseks*, kui ta on

- 1) *aditiivne*: $L(x_1 + x_2) = L(x_1) + L(x_2)$ iga $x_1, x_2 \in V$ korral;
- 2) *homogeenne*: $L(cx) = c(L(x))$ iga $x \in V$ ja $c \in \mathbf{R}$ korral.

Märkus 1

Juhul kui vektorruumiks W on reaali- või kompleksarvude hulk, nimetatakse lineaarset kujutust *lineaarseks funktsionaaliks*.

Märkus 2

Lineaarset kujutust $L : V \longrightarrow V$ (vektorruumist V iseendasse) nimetatakse vektorruumi V *lineaarteisenduseks*.

Näide lineaarsest kujutusest

Olgu $V = \mathbf{R}^{n \times 1}$ ja $W = \mathbf{R}^{m \times 1}$ (veeruvektorite vektorruumid).

Fikseerime $(m \times n)$ -matriksi $A \in \mathbf{R}^{m \times n}$ ja defineerime kujutuse

$L : V \longrightarrow W$ reegluga

$$L(x) = Ax, \quad x \in \mathbf{R}^{n \times 1}$$

See kujutus on lineaarne, kuna

$$1) L(x_1 + x_2) = A(x_1 + x_2) = Ax_1 + Ax_2 = L(x_1) + L(x_2)$$

$$2) L(cx) = A(cx) = c(Ax) = c(L(x))$$

Lineaarsete kujutuste vektorruum

Olgu f ja g lineaarsed kujutused vektorruumist V vektorruumi W .

Definitsioon

Lineaarsete kujutuste f ja g *summa* $f + g$ seab igale elemendile x vektorruumist V vastavusse vektorruumi W elemendi

$$(f + g)(x) = f(x) + g(x).$$

Lineaarse kujutuse f *korrutiseks skalaariga* c nimetatakse lineaarset kujutust cf , mis seab igale elemendile x vektorruumist V vastavusse vektorruumi W elemendi

$$(cf)(x) = c(f(x)).$$

Nullkujutuseks $\mathbf{0}$ nimetame kujutust, mis igale ruumi V elemendile seab vastavusse W nullelemendi θ : $\mathbf{0}x = \theta$ iga $x \in V$ korral.

Lineaarsete kujutuste vektorruum

Definitsioon

Iga kujutuse f korral nimetame tema *vastandkujutuseks* $-f$ kujutust, mis seab igale vektorruumi V elemendile x vastavusse vektorruumi W elemendi

$$(-f)(x) = -(f(x)).$$

Teoreem

Kõikide lineaarsete kujutuste hulk $L(V, W)$ vektorruumist V vektorruumi W eespool defineeritud nullelemendi ja vastandelemendiga on samuti vektorruum.

Lineaarse kujutuse koordinaatkuju

Olgu $L : V \longrightarrow W$ lineaarne kujutus vektorruumist V ($\dim V = n$) vektorruumi W ($\dim W = m$).

Ruumis V olgu antud baas baasivektoritega $e_1, \dots, e_n$ ja ruumis W baas baasivektoritega $\ell_1, \dots, \ell_m$.

Iga vektor $\xi \in V$ ja $\eta \in W$ on esitatavad oma koordinaatidega baaside suhtes:

$$\xi = (x_1; \dots; x_n) = \sum_{i=1}^n x_i e_i,$$

$$\eta = (y_1; \dots; y_m) = \sum_{j=1}^m y_j \ell_j.$$

Lineaarne kujutus L on täielikult määratud, kui on teada baasivektorite $e_1, \dots, e_n$ kujutised.

Lineaarse kujutuse koordinaatkuju

Olgu $L(e_j) = (a_{1j}; a_{2j}; \dots; a_{mj}) = \sum_{i=1}^m a_{ij} \ell_i, \quad j = 1, \dots, n.$

Moodustame maatriksi vektorite $L(e_1), \dots, L(e_n)$ koordinaatidest:

$$A = \begin{pmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{pmatrix}.$$

Saadud maatriksit A nimetatakse *lineaarse kujutuse L maatriksiks* (baasidel e ja ℓ).

Lineaarse kujutuse maatriks sõltub baaside valikust ruumides V ja W .

Lineaarse kujutuse koordinaatkuju

Teades lineaarse kujutuse L matriksit A , saame vektori ξ kujutise η leida matrikskorrutise abil:

$$\eta = L(\xi) = A\xi$$

Ortogonaalteisendus

Definitsioon

Lineaarteisendust $L : V \longrightarrow V$ nimetatakse *ortogonaalteisenduseks*, kui ta säilitab skalaarkorrutise:

$$(x, y) = (Lx, Ly)$$

iga $x, y \in V$ korral.

Ortogonaalteisendus säilitab vektorite pikkused ja vektoritevahelised nurgad.

Teoreem

Lineaarteisendus L on ortogonaalteisendus parajasti siis, kui tema maatriks A rahuldab võrdust

$$A^T A = E.$$

Viimane tingimus on samaväärne tingimusega

$$A^{-1} = A^T$$

Ortogonaalmatriks

Definitsioon

Ruutmaatriksit A nimetatakse *ortogonaalmatriksiks*, kui $A^{-1} = A^T$

Teoreem

Ruutmaatriks A on ortogonaalmatriks parajasti siis, kui tema rea(veeru)vektorid on omavahel risti ning nende pikkused võrduvad ühega.

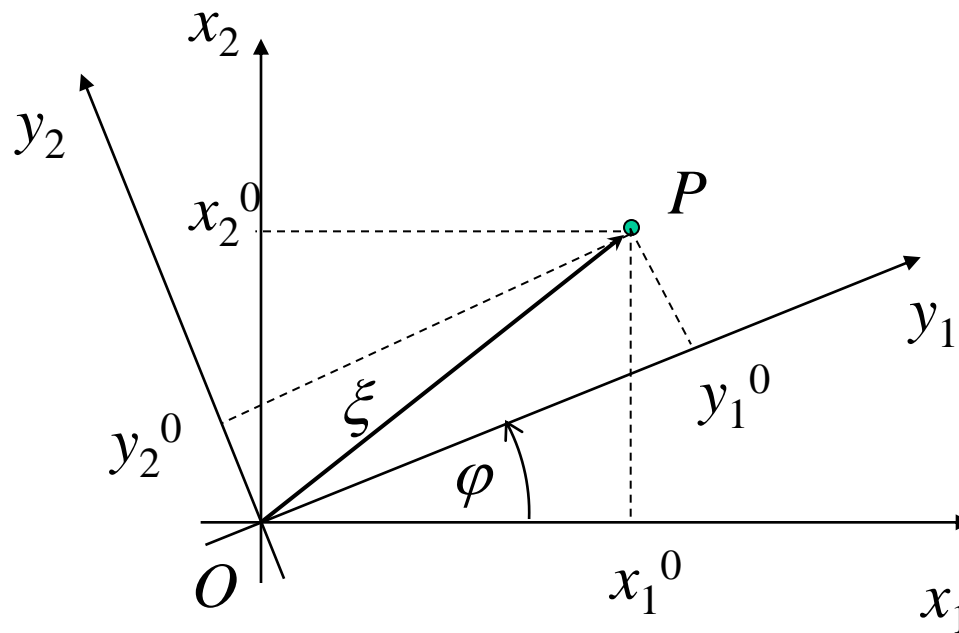
Teoreem

Teist järku ortogonaalmatriksiteks on matriksid

$$\begin{vmatrix} \cos \varphi & \sin \varphi \\ -\sin \varphi & \cos \varphi \end{vmatrix} \quad \text{ja} \quad \begin{vmatrix} \cos \varphi & -\sin \varphi \\ \sin \varphi & \cos \varphi \end{vmatrix}$$

Ortogonaalteisenduse geomeetriline tõlgendus

Geomeetriliselt tähendab ortogonaalteisendus kahemõõtmelises ruumis koordinaatteljestiku pööramist nurga φ võrra.

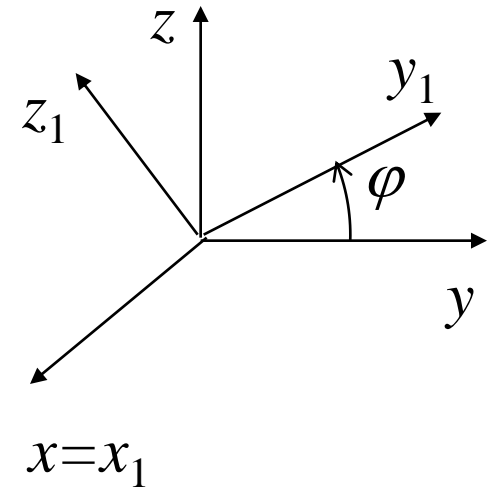
Punkti P koordinaadid pööratud teljestikus:

$$\begin{pmatrix} y_1^0 \\ y_2^0 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \cos \varphi & \sin \varphi \\ -\sin \varphi & \cos \varphi \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1^0 \\ x_2^0 \end{pmatrix}$$

Ortogonaalteisenduse geomeetriline tõlgendus

Kolmemõõtmelises ruumis on pööre ümber x -telje väljendatav ortogonaalteisenduse maatriksiga

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & \cos \varphi & \sin \varphi \\ 0 & -\sin \varphi & \cos \varphi \end{pmatrix}$$

Punkti P koordinaadid pööratud teljestikus:

$$\begin{pmatrix} x_1 \\ y_1 \\ z_1 \end{pmatrix} = A \begin{pmatrix} x \\ y \\ z \end{pmatrix}$$

Üleminek uuele baasile

Olgu V n -mõõtmeline vektorruum baasidega

$$B_e = \{e_1, \dots, e_n\} \quad \text{ja} \quad B_\ell = \{\ell_1, \dots, \ell_n\}$$

ehk matrikskujul

$$e = \begin{pmatrix} e_1 \\ \vdots \\ e_n \end{pmatrix} \quad \ell = \begin{pmatrix} \ell_1 \\ \vdots \\ \ell_n \end{pmatrix}$$

Siis $\ell_j = \sum_{i=1}^n c_{ij} e_i, \quad j = 1, \dots, n.$

Matrikskujul: $\ell = C^T e,$ kus $C = \begin{pmatrix} c_{11} & \dots & c_{n1} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ c_{1n} & \dots & c_{nn} \end{pmatrix}$

Matriksit C nimetatakse *üleminekumatriksiks* baasilt e baasile ℓ .

Üleminek uuele baasile

Teoreem

Kui lineaarse teisenduse $L : V \longrightarrow V$ matriksid baasidel e ja ℓ on vastavalt A ja B , siis

$$B = C^{-1}AC,$$

kus C on üleminekumatriks baasilt e baasile ℓ .